

**Wersy Ochronne - sury
Al Falaq i An Nas**

NA PODSTAWIE NOTATEK Z LEKCJI TAFSIRU

SIOSTRY W ISLAMIE

Wersy Ochronne – sury Al Falaq i An Nas

Na podstawie notatek z lekcji tafsiru

“Wersy Ochronne – sury Al Falaq i An Nas. Na podstawie notatek z lekcji tafsiru”

W oparciu o zajęcia w Tahfeez ul Qur’an

Siostry w islamie

Korekta: Najma Louaar

*

kawakardamonowa@gmail.com

www.linktr.ee/siostrywislamie

www.islampolska.pl

www.instagram.com/siostrywislamie

wydanie 1

2022

*

Wstęp

Wszelka chwała i cześć należą się Allah(owi), Panu światów. Modlimy się o błogosławieństwa dla naszego Proroka Muhammada ﷺ (sollallahu 'Alajhi ła sallam) i jego rodziny, Towarzyszy, a także wszystkich tych, którzy podążają ich błogosławioną drogą aż po Dzień Sądu. Ten niewielki ułamek wiedzy, jaki zawiera poniższa publikacja, ma miejsce dzięki łaskawości i Miłosierdziu Najwyższego Allah. Wszelkie błędy i niedociągnięcia zaistniały z mojej winy i niedoskonałości, niech Allah mi wybaczy, zaakceptuje ten projekt jako sadaqa dżarijah ode mnie i od Was, od moich nauczycielek, które w dzisiejszych czasach poświęcają całe swoje życie na nauczanie islamu przez siedem dni w tygodniu, a także od całej społeczności muzułmańskiej.

Mam nadzieję, że poprzez spisanie i przetłumaczenie tych notatek uda mi się pomóc Wam lepiej zrozumieć znaczenie najczęściej recytowanych sur.

Wasza siostra w islamie,

Ajsza

23 Rabi al Akhir 1444/ 19 listopada 2022

Sura An Nas (Ludzie)

Słowo An Nas pochodzi od an nasijan, co oznacza skłonność do zapomnienia. Ludzie zapominają w jakim celu są na tym świecie, dokąd zmierzają, a także o przysiędze, jaką złożyli Bogu w świecie dusz (że jest On ich Panem).

Nasz Prorok Muhammad ﷺ (sallallahu 'Alajhi ła sallam) ma najwyższą pozycję pośród proroków. Kiedy Allah zapytał wszystkie dusze "Czyż nie jestem waszym Panem?" zdziwiły się one dlaczego Allah zadaje to pytanie, na które odpowiedź jest oczywista. Zastanawiały się jakiej odpowiedzi od nich oczekuje. Zwróciły się zatem do swoich proroków po odpowiedź. Oni zaś zapytali o nią naszego Proroka (ﷺ), jako że tylko on ją znał. Nakazał im potwierdzić to słowem "bala" oznaczającym "tak, to prawda" (potwierdza negatywne pytanie w gramatyce arabskiej), co przekazali oni swoim wiernym.

Sura An Nas i Sura Falaq są znane jako Muafidzatan (Wersy Ochronne). W surze Al Falaq poszukujemy schronienia u Allah od różnego rodzaju zagrożenia tego świata, zaś w surze An Nas prosimy o ochronę przed chorobami duszy.

Jest mnóstwo korzyści dla wiernych związanych z tymi surami i powinniśmy regularnie starać się je recytować np przed snem (wiemy z hadisów, że Prorok ﷺ recytował je wraz z pozostałymi dwoma surami rozpoczynającymi się od "Qul" - Surah Al Ikhlas i Surah Al Kafirun, nim szedł spać. Kiedy skończył, dmuchał na swoje dłonie i przecierał całe ciało od głowy do stóp). Zostały one objawione jako ochrona przed złem naszego świata i tego, co niewidzialne (np zazdrość, zawiść, oszczerstwo itd).

"Qul a'udzu bi Rabbin Nas" - "Powiedz: 'Szukam schronienia u Pana ludzi'

Malikin Nas - Władcy ludzi

Ilaahin Nas - Boga ludzi"

Wers ten pokazuje, że odsuwamy na bok nasze ego, tłumimy arogancję, okazujemy skromność przed Allah i pokazujemy Mu, że potrzebujemy Jego pomocy, sami nie jesteśmy w stanie się nawet ochronić.

Rabb ma wiele znaczeń; Pan, Pielęgnujący, Właściciel, Posiadający Autorytet (nad nami), Murszid - Ten, Który nas prowadzi, Który pozwala nam istnieć. W tej surze nazywamy Allah trzema różnymi imionami - Rabb, Malik (Król) i Ilah (Bóg ludzkości).

Obserwujemy progres autorytetu w trzech imionach, jakie są użyte w tej surze: od "Rabbi" przez "Maliki" do "Ilah". "Rabbi" oznacza właściciela czegoś, na przykład domu lub samochodu. "Maliki" ma nad nami władzę, jakiej nie posiada "Rabbi" - jaką ma przywódca lub król. Jeśli zaś Rabbi lub Maliki nie może ci pomóc, wtedy zwracasz się do 'Ilah', który ma najwyższy stopień władzy.

Poszukujemy schronienia u Allah trzykrotnie w powyższych wersach, co pokazuje, że jesteśmy w ogromnej potrzebie Jego pomocy.

Min szarril łaśłasil khannas - "przed złem szeptów upadłego, który odsuwa się, kiedy wspominać jest imię Allah."

Szatan i złe dżinny oddalają się, kiedy wspominać Allah. Słowo khannas oznacza zawrócić, oddalić się. Może to również oznaczać, że wycofują się po tym, jak praktykująca osoba uległa ich szeptom.

Alladzi jułaśłisu fi sudurin nas - "który szepcze w serca ludzi,

Minal dżinnati łań naas - (niezależnie czy szepczący jest) spośród dżinnów i ludzi!"

W surze tej prosimy Allah o pomoc o ochronę naszych serc przed duchowymi chorobami, ponieważ zostaniemy w Dniu Sądu zapytani o stan

naszego serca. Odpowiemy wtedy za podążanie za szeptami Szatana o obmawianiu innych, złych zamiarach, niewierze itd. Przy każdym z nas jest nieustannie zły Szatan, namawiający nas do grzechu, jak i Qarim (przyjaciel), Muhafiz (ochraniający) – Anioł inspirujący nas do czynienia dobra. Wybór, którego posłuchamy, należy do nas. Jeśli będziemy słuchać szeptów, nasza dusza przywyknie do grzechu do tego stopnia, że nasze nafs (ego, pragnienia) będą pod stałym wpływem Szatana i nie będzie już musiał starać się negatywnie na nas wpływać. Kiedy zaprzestajemy grzechu, czarna plama znika z serca, ale praca Szatana rozpoczyna się od nowa i jest to niekończąca się walka. Wszyscy ludzie (nie będący prorokami) mają spadki w swoim stanie wiary. Powinniśmy recytować 4 Quls (4 sury zaczynające się od Qul: Sura al Ikhlas, al Kafirun, al Falaq i an Nas) po każdej modlitwie albo chociaż każdego poranka i wieczora (jest to sunnah). Wersy te są również uznawane za du'aa więc można je recytować z intencją modlitwy o ochronę nawet w czasie menstruacji. Im więcej jakiin (stanowczej wiary, przekonania), tym większy efekt.

Prosimy Allah używając trzech różnych imion i pokazujemy jak bardzo zależni od Niego jesteśmy, a także że tylko On jest w stanie nas ochronić.

Niektórzy z uczonych wyjaśniają, że pierwsze nas pojawia się obok słowa "Rabbi" i odnosi się do Allah będącego opiekunem, a wierzących będących niczym bezradne dzieci, w potrzebie Jego opieki.

Drugie nas pojawia się z słowem Malik, zatem odnosi się do młodych ludzi, ze względu na naturalny dla nich proces poszukiwania lidera.

Trzecie nas pojawia się z słowem Ilah i sugeruje wiek starości i odcinanie się od świata by zwiększyć ibadah (oddawanie czci).

Wystąpienie tego słowa po raz czwarty odnosi się do prawych sług Bożych (alladhi ju'asfisu fi sudurin naas) jako że szajatiin (liczba mnoga słowa szajtan) atakują ich bardziej, ponieważ są bardziej praktykujący.

Piąte powtórzenie odnosi się do złych ludzi, dlatego też hadisy podkreślają wagę posiadania dobrego towarzystwa. Inni ludzie mają na nas duży wpływ. Kolejny hadis poucza: "Lepszym jest być samotnym niż przebywać w złym towarzystwie, jednakże przebywanie z dobrymi ludźmi jest lepsze niż samotność." (Bukhari). Zdarza się również, że wierzący są w życiu testowani

również przez członków swoich rodzin.

Sury al Falaq i an Naas są Madani - objawiono je w Medynie, po Hidżry (migracji). Zostały objawione razem ze względu na zaistniałą wtedy sytuację, jednakże ummah (społeczność muzułmańska) będzie je recytować w ramach ochrony aż po Dzień Sądu. Innym przykładem sytuacji, kiedy wersy Koranu objawiono ze względu na jakieś wydarzenie lecz w tym samym czasie ku korzyści wszystkich muzułmanów, było kiedy 'Aisza Radiallahu 'Anha została oskarżona o cudzołóstwo. Koran potwierdził jej niewinność i ludzie zostali ostrzeżeni przed karą za oszczerstwo. Kary w prawie islamu istnieją po to, by w obawie przed konsekwencjami ludzie zaprzestali czynienia grzechu.

Ibn Qayyim Rahimahullah pisał, że sury te oferują mnóstwo korzyści i są potrzebne wszystkim, jako że stanowią skuteczne lekarstwo na czary, złe oko/urok i zawiść. Jeśli trud w postaci bycia ofiarą czarnej magii jest nam pisany, wydarzy się jako test dla nas, niemniej nie powinno nas to wstrzymywać od posiadania jakiin (mocnego przekonania) w skuteczność tych sur (za pozwoleniem Boga).

Dokładne zrozumienie tych sur sprawi, że uświadomimy sobie, iż potrzebujemy ich o wiele bardziej niż kwestii fizycznych jak pożywienia czy ubioru.

Powód objawienia

Po Traktacie z Hudajbijjah, Prorok ﷺ podbił Khajbar. Muzułmanie ustanowili prawo szariatu na terenie Medyny. Dwa z klanów żydowskich, Khazradż i Ałs, mieszkały na jej terenie. Religia, z jaką przyszedł Abraham 'Alajhis salam nie była już praktykowana, do czystego monoteizmu wpleciono sporo szirk (dodawanie Bogu współtowarzyszy).

Spółeczności chrześcijańskie i muzulmańskie migrowały do Mekki i Medyny w oczekiwaniu na kolejnego proroka, jako że ich Księgi przepowiadały jego nadejście w skalistych terenach z drzewami daktylowymi. Wielu z tych migrantów było uczonymi (religii). Politeiści udzielili im schronienia, korzystając w zamian z ich doradztwa. Kiedy Prorok ﷺ migrował do Medyny, spotkał się z wrogością żydów, politeistów i hipokrytów (żydów udających muzulmanów, by szpiegować i zaszkodzić społeczności muzulmańskiej). Rok przed jego przybyciem do Medyny jej mieszkańcy wybrali żyda o imieniu Abdullah Ibn Ubay na swojego przywódcę. Naturalną kolejną rzeczą, ci mieszkańcy Medyny, którzy przyjęli islam, chcieli aby to Prorok ﷺ był ich przywódcą. Wyraził on zgodę i za pozwoleniem Allah migrował do Medyny. Podsyciło to zazdrość żydów, w wyniku czego Abdullah Ibn Ubay został hipokrytą (munafiq) aby zaszkodzić muzulmanom.

W wyniku tej sytuacji trzy duże klany żydowskie zostały wygnane z Medyny za buntowanie się przeciwko muzulmanom, tylko jeden klan pozostał na terenie miasta. Reszta migrowała do Khajbar, gdzie knuli zabójstwo Proroka ﷺ. Wtedy właśnie jeden z żydów, z pomocą dwóch córek, dokonał aktu czarnej magii na Proroku ﷺ poprzez wiązanie węzłów na jego grzebieniu i wrzuceniu go do studni. Anioł Dżibril/Gabriel ('Alajhis salam) poinformował o tym Proroka ﷺ i kiedy Towarzysze Proroka wydobyli grzebień, a Prorok ﷺ rozplątał węzły recytując surę al Falaq i an Naas, natychmiastowo poczuł się lepiej. Było to 11 wersów, recytował jeden nad każdym z węzłów.

`Aisza Radiallahu 'Anha przekazała, że Wystannik Boży (ﷺ) padł ofiarą magii, w wyniku czego bywał przekonany, że coś zrobił, mimo że nie było to prawdą. Prosił on Allah (o lekarstwo na tę dolegliwość). Pewnego dnia powiedział: 'O `Aiszo! Allah poinformował mnie o źródle mojego problemu. Dwóch mężczyzn przyszło do mnie we śnie, jeden z nich siedział przy mojej głowie, a drugi przy stopach. Jeden z nich zapytał: 'Co z nim nie tak?' na co drugi odpowiedział: 'Jest pod wpływem magii.' - 'Kto jej dokonał?' - 'Labid

bin Al-A'sam.' - 'W jaki sposób?' - 'Za pomocą grzebienia i włosów, które są przymocowane do niego (...).' - 'Gdzie?' - 'W Dharłan.' Dharłan było studnią w miejscu przebywaniu (klanu) Bani Zuraiq. (...) "

Bukhari, Muslim

Prorok ﷺ nie chciał, by Labid zginął za ten czyn, ani by Labid dowiedział się o skuteczności swojej magii, co zachęciłoby go to do dalszych prób. Z tego powodu nie ogłoszono publicznie dolegliwości Proroka ﷺ. Choroba wywołana jego czarami trwała 6 miesięcy. (Musnad Ahmad)

Imam Tha'labi Rahimahullah przekazał, że opłacono chłopca (sługę) by zdobył grzebień z włosami Proroka (sallallahu 'Alajhi ʿasallam) dla Labida.

Prorok sallallahu 'Alajhi ʿasallam został dotknięty magią, ponieważ był człowiekiem, nie był zatem odporny na dolegliwości fizyczne. Jednakże w odróżnieniu od przeciętnych ludzi został poinformowany o powodzie dolegliwości i o tym jak jej zaradzić.

Sury ochronne a złe oko/urok

Jeden z Towarzyszy, Dżarir Radiallahu 'Anhu, był bardzo przystojny i często cierpiał z tego powodu na efekt złego oka ze strony innych ludzi. Prorok ﷺ zaadresował ten problem poprzez uczenie muzułmanów by chronili swoje intencje i serca i nie byli zawistni. Surah al Fatiha, 4 Quls, a także Ajatul Kursi, są lekarstwem na złe oko, stanowią rękę (proces leczenia recytacją Koranu). Ludzie, którzy są pod ciężkim wpływem, będą potrzebowali Raqiego by recytował za nich, jako że efekt czarnej magii im to uniemożliwi. Dobrze jest też regularnie puszczać w domu surę Baqara.

Sura an Nas chroni od chorób i nieszczęść duchowych, zaś sura al Falaq chroni nas od krzywdy fizycznej. Prosimy w niej o ochronę od krzywd tego świata byśmy zrozumieli, że Allah jest Jedynym, który leczy i chroni. Z kolei w surze an Nas prośba skupia się na ochronie stanu naszej duszy w życiu Przyszłym, więc prosimy trzykrotnie, okazując naszą desperację.

Uqbah ibn 'Amir przekazał: Wyśłannik Allah(a), sallallahu 'Alajhi łasallam, powiedział: "Nikt dotąd nie otrzymał takich wersów, jakie objawiono mi zeszłej nocy, (są nimi) 'Mów: Poszukuję schronienia u Pana ludzi' (114:1) oraz 'Mów: Poszukuję schronienia u Pana świtu.'" (113:1)

(Muslim)

A'isha przekazała: "Kiedykolwiek ktoś chorował w rodzinie Proroka ﷺ recytował on wersy ochronne, dmuchał w swoje ręce i przejeżdżał nimi nad chorym (od głowy do stóp). Kiedy zachorował tuż przed śmiercią, zrobiłam to samo dla niego, aczkolwiek dmuchnęłam w jego dłonie by przejechał nimi (po twarzy i ciele), jako że jego dłonie miały więcej błogostawieństw niż moje."

(Muslim)

Inne przekazy zachęcają do recytacji tych dwóch sur nocą (Bukhari, Abi Dałud) i podczas podróży (Abi Shajbah).

Kolejny hadis zachęca do recytacji al Ikhlas, al Falaq i an Naas kiedy jest ulewa i robi się bardzo ciemno (Abi Dałud). Recytując je trzykrotnie ranem i wieczorem zostaniemy ochronieni od nieszczęść w tym i przyszłym świecie (Tirmidzi, Abi Dałud).

Sury ochronne rozpoczynają się od słowa "Qul" ("mów"), jako że jest nam nakazane prosić o pomoc i ochronę niezależnie od tego jak bardzo drażni to nasze ego, byśmy wyzbyli się dumy i arogancji i okazali skromność przed Bogiem.

W surze an Nas prosimy o ochronę przed łaśłasa (szeptami) - musimy starać się je kontrolować i nie pozwolić im wpłynąć na nas, byśmy nie stracili naszego imaan (poziomu wiary). W surze al Falaq prosimy o ochronę przed kwestiami poza naszą kontrolą.

Kiedy czegoś potrzebujemy, powinniśmy prosić Allah subhanahu ła ta'Ala, dopiero później innych ludzi, pamiętając, że wszelka pomoc od innych przychodzi tylko za Jego zgodą i pozwoleniem. Poza samym proszeniem, musimy też zadbać o bezpieczeństwo. Jeśli wiemy, że gdzieś dzieje się coś złego, unikamy tego miejsca, nie narażamy siebie i swojej wiary poprzez nierozsądne postępowanie.

Ludzie zostali stworzeni z skłonnościami do dobra i zła, w ramach testu co wybiorą. Prosimy też o ochronę przed złem nocy, np przed złymi dżinnami, dzikimi zwierzętami itd.

"Szar" oznacza zło, jest przeciwieństwem słowa "khair" czyli dobro. Szar jest używane wobec kwestii mających na nas (zły) wpływ, potrafiących nam zaszkodzić. Szar występuje we wszystkim, co Allah subhanahu ła ta'Ala stworzył.

Sura al Falaq

Qul a'udhu bi Rabbil falaq

(Powiedz: „Szukam schronienia u Pana świtu)

Min szarri maa khalaq

(przed złem tego, co stworzył,

Prosimy Allah ponieważ tylko On jest w stanie ochronić nas od wszystkiego. Stworzenia ziemskie mają w sobie zarówno dobro jak i zło i trudno bywa im dokonać lepszego wyboru. Sura ta mówi o ciemności - ukrywają się w niej przestępcy, niebezpiecznie zwierzęta czy dżinny, którym ze względu na ich naturę (są stworzone z ognia) trudniej jest zapanować nad ich nafs (żądźami, słabościami, ego).

Ła min szarri ghaasiqin idhaa łaqab

(i przed złem ciemności, gdy się rozszerza)

Prorok (sallallahu 'Alajhi łasallam) powiedział:

“Kiedy noc rozpościera swoje skrzydła - lub kiedy nadchodzi wieczór - trzymajcie dzieci w domu, jako że diabły wychodzą o tej porze.”

(Bukhari, Muslim)

Prorok sallallahu 'Alajhi łasallam powiedział: “Nie wypuszczajcie dzieci i zwierząt po zachodzie słońca.” (Muslim)

Min szarrin naffaathaati fil 'uqad

(i przed złem tych, którzy dmuchają na węzły)

Słowo użyte w tym wersie oznacza silne i złowieszcze dmuchanie na węzły. Zapis słowa naffaathaati poprzedza alif i lam (al) co sugeruje w gramatyce arabskiej coś specyficznego. W tym wersie jest to odniesienie do dwóch córek Labida, które dokonały aktu czarnej magii na Proroku ﷺ. Surah al Falaq została objawiona jako lekarstwo.

لَا مِثْرَةَ لِمَنْ سَارَرِ هَاسِدِينَ إِذَا هَاسَدُوا

(i przed złem zazdrosnego, gdy zaczyna zazdrościć”).

Zazdrość jest źródłem zła - od obmowy, przez wszelkie rodzaje opresji, aż po nienawiść i złe oko.

Czasami ludzie nie potrafią znieść widoku szczęścia innych, mimo iż wcale nie pragną posiadać tego, co oni. Komentatorzy Koranu podkreślają, że recytowanie tej sury ochroni nas również od bycia źródłem krzywdy innych (np od złego oka z naszej strony).

Hasad oznacza pozbawiać kogoś czegoś, co posiada.

Zazdrość i zawiść to stany, kiedy człowiek nie chce by inni coś posiadali, nawet jeśli nie pragnie tego dla siebie.

Gibta zaś oznacza być szczęśliwym, że coś posiadają, ale pragnąć tego i dla siebie (np możliwość dawania jałmużny, recytować tyle Koranu co oni itd).

"I przed złem tego, który zazdrości" - modlimy się w ten sposób, ponieważ rzadkim jest nie podjąć się grzechu w wyniku zazdrości. Tylko ludzie silni, będący w stanie kontrolować swoje nafs, potrafią powstrzymać się od powiedzenia lub zrobienia czegoś złego.

Niech Allah zaakceptuje od nas i od was. Amiin.